

---

a narancs változatai

SZIVERI JÁNOS

A NARANCS ASZKÉZISE

Megduzzad és szétrepesztí a pohár
üvegbőrét. A kocsonya-sebből

fehér kockák ömlenek. Ez
együttal a pohár öntisztulása is.

Mindkét oldalról férgek rozsdásodnak
bele a csöndbe. A férgek izzadt

harmonikák az üvegen. Belül növekednek,
és kivetik magukból a fény-avart.

A kéz nyugalmi állapotban, majd
helyzetváltoztatás után ismét

nyugalmi állapotban, olyan néma,
mint a daráló csontozata, a

hosszú lábszárunkból előrántott velő.
Kiömlöttünk szétfolyni, felduzzadni

a legközelebbi megállapításig.
Térdünkől kiégnek az üvegekörök.

A NARANCS MEGVILÁGÍTÁSA

Csonka bordák emelkednek ki a
nehéz sárból.

Egyikünk körme a vörös gyümölcsökből
várat épít körénk. A bordák

égészen a falakig emelkednek, és
körmünk alá fúrják inyvitorláikat.

Ilyenkor nem lehet hátrafordulni,
a kövek húsából zöld rigók hullanak.

Mi nem történik a sárban. A karcsú
rigónyak valójában a borda.

Ha teleszívja magát, testének felére
növekszik, majd egyesül a földdel.

Végül már akkora, lefeszíti körmünket,
ami apró márványdarabokra törik.

Valójában a márványdarabka-körmök
a bordák a nehéz sárból,

ahonnan fekete várak emelkednek
a föld felé.

A NARANCS ÖRDALA

Benyúl mellkasába, és
előveszi a vörös-pávákat.

Benyúl csontjaimba, és
kezében marad.

A daráló egyaránt szervezet és
lendület ugyanabban a

pillanatban. Meglengeti
a frissen sült levegőben

a fákig, és közeledik az
induláshoz. Fekete hegedűtok.

A bekötött térdekkal párhuzamos
lépcsők

fáradt kard-játéka.
Benyúl gyomrába, és

lábára ragadnak a pirkadó
utca-kövek.

Benyúl a virágokig. Mindezeket
súlyos mozdulattal hátamra ereszti.

A NARANCS-HARMAT

A narancs beköti a kőmagfürtöket.
A csontporzó asszony tekintetéből a vésők kirágnak a telet.

Nevetve esnek össze a fonnyadt ködök.
A lapos gyiklányok hengergödre kitágul.

A pillanat függ és üveggé rántja szerveit,
a szárított-hal bronzhártyás folytatását.

A félgömb teljesség-igénye indul a szögekben.
A csontporzó asszony fáradt csöppekben történik.

Néma kiáltássá szakadnak a torkok.
Rugalmas hasán szétnyílnak az orgonaszeletek.

Fejében szabályos formájú penész-pipacsok.
Fehér tenyerén ilyenkor kifordulnak a rózsza-körmök.

A szobrok a legmagányosabb esőben.
A lehulló madarak beton-tüze őrlődik.

A fákbán megrebben az indulat.
A testté-merevedés folyamata.

A NARANCS IDŐTARTAMA

Üvegvirág-csóva a felhasított vázában
és a jéggyöngysorok ezüstgyík-álma.

A poharak legmélyebb csöndjében hül a fáradt
üvegrák, roppant kavicszemén nyers rés.

Piros vasráncokat remél márvány-fájdalmára,
és gömböt vet a narancs felé. A narancs pedig

ugyanúgy eltűnik a gömbben, mint fordítva.
Nagy üresen ismét zene az égő hárfatű.

A kiszáradt-röptű csontok zuhanásáig
perzselődnek a hangok. Csontfényű kórusok.

Néha teljesen ugyanaz történik a tükörrel.
Amikor visszafelé indulunk, még ráérünk

megkövesedni a felhasított vázában
a poharak mélycsöndű hangszereivel.

A NARANCS ÉS A VERSTELENSÉG

A szó végtelen.
A szó önmagáért végtelen narancs.

A kép, Kriszti-fogak játszótére.
A játszótér önmagáért szó.

Összevonjuk a csontok
(ismét) narancssárga húsát,

ahol nem mozdul a
gömb terjedelme.

Az órában minden lépés
mozdulatlan. A szó,

minden lépés
az órában.

Narancsok, selymet fogukban rejtő,
árva, várandós pontok, egyforma

távolságra hűlt
zöld-poharak.

A NARANCS-RENDSZER

Rojtos darabok fejlődnek az anyagban.
Minden harmadik az első kettő szerves része,

és egyúttal új, teljes
darabot képez.

A fémkagylóban vörös kobra-gömb a
rákok meszes vályújába harap.

Az udvaron papok kartontraktorokat
tologatnak a kútba,

félkörben lángoló
órároncsok.

Torma és kapor a rothadó
kisgyerekek üveges gyertyaszíne. Az új

teljes darab mindezen
tényezők meghatározója.

A NARANCS ÉS A GYENGEELMEJŰ GYEREKEK RAJZAI

Fehér fénykígyók szakadoznak
a betonba. Kezük a tükörben

testté válik a nyakamon.
Felmegy az égig, az ég is meghasad.

Elgurul a többi is,
és apró koszorúkká keményedve

lefordulnak a kavicsról.
Ez az erdő tánca. A kavics

kétoldalt homlokához
közeledik. Átnyúl rajta egészen

a nedves tükörbe, és kiemeli
a felpattogott halakat.

Üveggé változik. A halak
márványrudakká. Az üveg

márványízű, a hal, mint
a fénykép, ismét beleolvad a tükörbe.

Az asztalon színek rothadnak.
Fényük a nagyító alatt

beszívja a rovarokat. A gömb
összefonódik a sárban. A tenyér

rátapad a pikkelyre, ami a következő
lendületig alakot változtat és

rovar lesz, kigyófej-gyűrű. Nehéz
szagával közeledik.

Átfúr mindkét körmével rajta is.
Ez addig ismétlődik, míg el nem tűnik

a fekete viasz-mező. Ha lép,
növekszik és kifordul magából.

A NARANCS-VÁLTOZAT

Az egyik beleül a csontba.
Mindenki utána dobja

fogsorát. A másik beleül a fogsorokba.
Rongy-csíkok cirkálnak a csigák

dermedt fiókjaiban. Előveszik a fiókokat,
felnéznek a napra, ami ismét egy fekete

felt. Keresztüldugják szemüket
a vaslemezen is.

A csontok recés
almáriumok. Az arcok hideg faágak, és

belülről a kövek ritmikus
elhelyezése fölbontja a színeket.

Az egyik arc-rózsza, a másik csont.
Az egyik később a másik.